

CLAUS OXFELDT
FORBUNDSFORMAND

FIRE ÅR

— HVOR DER SKAL HØSTES

På Politiforbundets kongres sidst i april blev næstformand Claus Hartmann og jeg genvalgt med fuld opbakning fra de 170 delegerede.

Det er vi meget stolte af og glade for, og vi ved, at det forpligter.

Det er et stærkt mandat til at stå i spidsen for de 10.600 politifolk og vores øvrige cirka 1.000 medlemmer.

Vi vil gøre alt for, at arbejdsgivere, styrelser og ministerier i de kommende fire år vil mærke og møde et politiforbund, som insisterer på at vende udviklingen, som kræver store aftryk og en organisation, som flugter med virkeligheden.

Da vi blev valgt som formandskab første gang i 2013 lå det i kortene, at politiet var presset, men ingen kunne have forudset, hvor stort, voldsomt og til tider ekstremt presset det ville blive.

I stedet for en genopretning fik vi først terror i hele Europa og i Danmark. Vi oplevede en flygtningestrøm, som fik Folketinget til at genindføre grænsekontrol, og politiet blev ekstra presset på en lang række områder som psykisk syge, cybercrime, østkriminalitet og menneskesmugling.

Det ramte efter tre års nedskæringer i politistyrken. Fra 11.100 i starten af 2011 til cirka 10.400 ved udgangen af 2013.

Nedskæringer, vi havde advaret højlydt mod, og som vi vidste ville koste dyrt i længden.

Terror og grænsekontrol understregede på uhyggeligste vis, og hurtigere end forventet, at vi havde ret.

Prisen for at udhule politistyrken blev enorm. Genopretningen kommer til at tage mange år.

Det arbejdsmiljø, som politifolk er blevet budt de seneste to år, er på grænsen af den mulige ydeevne.

Hvor vi troede, at vi skulle kæmpe for en langsom genopretning, har vi brugt de seneste fire år på ren overlevelse for politiet.

”DER ER IKKE LÆNGERE NOGEN POLITIKERE, SOM IKKE TAGER VORES ADVARSLER ALVORLIGT.”

På at holde de værste overreaktioner og det værste udsalg fra døren.

På at deltage i knapt så populære kompromiser som forkortet uddannelse og indførelse af politikadetter. Ingen af delene var idéer fra os, men kun ved at deltage kunne vi bjærge politiet ud af katastrofen. I tilfældet med uddannelsen stillede vi ufravigelige krav om løbende efter- og videreuddannelse af høj kvalitet.

I politikadetternes tilfælde, at der ikke skulle skabes et b-politi ved siden af det rigtige politi, men at kadetterne skulle være en indgang til politiets basisuddannelse samt en aflastning på grænserne og ved bevogtningsopgaver.

Men det skulle være i regi af politiet, og målet var, at de ansatte kadetter skulle leve op til kravene, således at de senere kunne fortsætte på politiuddannelsen. Politikadetordningen er dog ikke forhandlet på plads med Moderniseringsstyrelsen endnu.

Ingen af delene har været populære, eller er gennemført med glæde. Men alternativerne var meget værre og uoverskuelige. Det skete i et miljø af krise, med terror og frygt som bagtæppe, under stort pres fra politisk hold og med muligheden for uovervejede udsalg i forhold til politiopgaver og magtmonopol.

Vi er særdeles bevidste om, at det har været upopulære forandringer. Derfor er vi ekstra stolte af, at vi blev genvalgt med enstemmig opbakning.

Vi vil arbejde benhårdt videre på det fundament, som trods alt er blevet lagt i de senere år.

Det er lykkedes os at skabe politisk forståelse for, at Politiforbundet er en afgørende medspiller. Der

er ikke længere nogen politikere, som ikke tager vores advarsler alvorligt. Der bliver lyttet til Politiforbundet.

Vi har allerede skaffet et større optag på Politiskolen, som sikrer, at politiet bliver udvidet. Igen i år med næsten rekordstort optag. Det vil fortsætte.

Det er Politiforbundets fortjeneste.

Der er ligeledes skabt en forståelse for, at politiet skal bevæge sig væk fra rigid styring og over i noget mere brugbart. Vi har fået sat dokumentationsvanvid, måltal og målstyring på dagsordenen, og andre organisationer har ladet sig inspirere og bakker nu op. Politikerne har også en forståelse for, at det er løbet løbsk.

Vi vil fortsætte det arbejde, så galskaben og konsulenthuse ikke fremover sætter dagsordenen i politiet og i den øvrige offentlige sektor.

Fagligheden skal tilbage i højsædet.

På den måde er jorden gødet politisk, men vejen er stadig lang.

Det samme gælder i forhold til at sikre politifolk reelle lønstigninger og den bedste opnåelige overenskomst, når OK18 til vinter skal forhandles på plads.

Der er nok at tage fat på.

Mange kampe. Meget genopretning.

Men vi har et stærkt mandat, og det var ikke tilfældigt, at slagordet på Politiforbundets kongres lød: ”Et stærkt fagligt fællesskab”.

Det er nemlig det stærke, faglige fællesskab vi vil tage med os alle steder for at sikre de bedste arbejdsvilkår, den bedste løn, det bedste udstyr og den bedste uddannelse inden for de rammer, som politikerne udstikker.

Vi vil gøre vores bedste.